

Sayfa 6-7

JALE İKAN

BİLİM TEKNOLOJİ

24. YIL

Cumhuriyet

Üçüncü
Dünyanın İğreti
Entelektüelleri

Doğan Kuban

Sayfa: 2

Paris'te Son
Konser ve
Tanrılık Katına
Yücelmek

Celal Şengör

Sayfa: 5

Türkiye'nin Haftalık Bilim Haberleri ve Kültürü Dergisi 25 Şubat 2011 Sayı 1249

Yerli tohumun satışı yasak, takası serbest

Otomotivde ne
yapılabilir?
Aykut Göker Sayfa: 6

Yine gelir dağılımı
üzerine
Oktaç Yenal Sayfa: 7

Rudolph Nissen'in
düşündükleri
Mustafa Çetiner Sayfa: 11

Dayak yiyen
öğrencileri
gördüğümüzde
Tanol Türkoğlu Sayfa: 12

Nasıl bir devlet?
Hayrettin Ökçesiz Sayfa: 19

Çocuklarda
uyku
problemi
Sayfa: 17

Ölümünün 10.
yılında Jale İnan
Sayfa: 6-7

Cumhuriyetin ölçü
devrimi
Osman Bahadır Sayfa: 12

Tekelci matbaadan,
bireyin sosyal
medyasına
Orhan Bursalı Sayfa: 15

3 üniversitede işbirliği
Sayfa: 8

YÜKSEK KOTALI VE HIZLI İNTERNET
TTNET'LE MÜMKÜN

NETO
İLK 5 AY
9,99 TL

TTNET

POLİTİK BİLİM

Aykut Göker

<http://www.inovasyon.org:hagoker@ttmail.com>

"Türkiye Otomotiv Sanayii, klâsik araç sistemlerinde geçerli olan teknolojilerin çok prim yaptığı yılları kaçırdığından, [artık] bunlara değil, çeyrek asır sonrasının otomotiv teknolojilerine bakmalıdır."

Otomotivde Ne Yapılabilir? (3)

Akarsoy ne demişti: Otomotivde, "net katma değeri ciddi oranlarda artırmak ve vazgeçilmez olabilmek için tek imkân, bilim ve teknolojiye yetkinleşmektir..." Peki ama, hangi bilim ve teknoloji alanlarında? Onun görüşü şu:

"Gün geçmiyor ki gazetelerden hibrit veya elektrikli bir yerli aracın yapıldığı müjdesini almayalım. Bu haberler 'Model Araba Severler' kulübünün merakı dayalı etkinliklerini çağırıyor. Bir 'niş' bulup orada çalışmaya yapmanın önemi küçümsenemez ama bu, ulusal ya da bölgesel ölçekte bir yetkinlik kazanıldığı anlamına gelmez. Olması gereken, üzerinde çalışılan binek aracının ulusal ve uluslararası pazarda rakiplerine fark atacağı bir üstünlüğe sahip kılınması veya küresel üretim/küresel değer zincirinde ülkenizi/bölgenizi vazgeçilemez kılacak temel yetkinliklerin edinilmesidir. Küresel üstünlüğün en önemli kaynağı teknoloji hâkimiyettir."

"Otomotiv sektörünün teknolojik bir sistem gibi ele alırsak, bu sistemde birçok teknolojinin birbirine paralel ilerlemeler kaydettiği görülür. Sektörde var olmak bu teknolojilere çeşitli düzeylerde hâkim olmakla mümkündür. Sektör, ayrıca, konumuzla ilgili yeni teknolojilerin ticarileşme alanı olarak da ele alınabilmelidir. Otomotiv, örneğin, nano-teknolojinin belli alt başlıklarının; yüksek mukavemetli hafif bileşenlerle aşınmaya dayanıklı kaplamalar ve nano kompozitlerin; elektrokromik camlar ve krom ikame teknolojisinin yeni ticarileşme alanlarıdır."

"Türkiye Otomotiv Sanayii, içten yanmalı motorlarla ilgili bazı teknolojilerin pazarı bugün cazip gözükse bile, klâsik araç sistemlerinde geçerli olan bu teknolojilerin çok prim yaptığı yılları kaçırdığından, bunlara değil, çeyrek asır sonrasının otomotiv teknolojilerine bakmalıdır. Dolayısıyla, klâsik güç sistemlerinde, yıllardan beri çok büyük bütçeler harcanan, buna karşılık enerji tasarrufu, hareket esnekliği ya da konfor açısından sağlanan faydanın artık marjinal düzeyde kaldığı teknoloji arayışlarına önem vermektense, büyük olasılıkla bu sistemlerin yerini alacak 'sıfır emisyonlu' elektrikli ulaşım sistem ve teknolojilerine yönelmek, stratejik açıdan çok daha doğru olabilir. Batarya ve şarj teknolojileriyle şarj istasyonları vb. alt yapılar önümüzdeki yılların üzerinde çalışılacak konuları olacaktır. Bu teknolojilerle birlikte, kaçınılmaz olarak, ulaşım kontrol, haberleşme ve navigasyon teknolojileri de önem kazanacaktır. Her ne kadar ülkemizdeki otomotiv sektörünün, var olan yeteneklerinin sistematik/metodolojik değerlendirmesi yapılmadıysa da, sektörle ilgili başka pek çok çalışmanın sonuçlarına dayanarak ele alabileceğimiz diğer taşıt teknolojileri konularının şunlar olacağı söylenebilir: Hibrit araçlar; yakıtlar (biyo-etanol, yenilenebilir yakıtlar, optimize yakıtlar); yaktı hücreleri, yaktı hücreleri bileşenleri ve hidrojen; ortak güvenlik (araçtan araca etkileşim, araç altyapı etkileşimi, akıllı ulaşım); malzemeler (hafif araç konseptleri, akıllı nano-taşıyıcılar ile malzemelerin çok katmanlı korunumu, çok amaçlı hafif alaşımlar)... Ayrıca, yüksek getiri potansiyeline sahip 'DPF (Diesel Particulate Filter)', 'GDI (Gasoline Direct Injection)', 'ileri EPS (Electronic Power Steering) ve 'DCT (Dual Clutch Transmission)' gibi güç aktarım teknolojileri... Elektronik çağın (e-call) ve gömülü navigasyon sistemleri gibi telematik uygulamalar..."

Akarsoy, sözlerini şöyle noktalar: "Varsayalım ki, otomotivde hep üretim [imalât] üssü olarak kalmakta ısrarlısınız. O zaman da üretim teknolojilerinde söz sahibi olmanız beklenmez mi? Üretim üssü olmakla övünmek üretim teknolojilerini geliştirmede yetkinleşmiş olmayı gerektirmez mi? Oysa, bu teknolojilerde de sadece bir kullanıcınız."

Akarsoy'un söylediklerini başka uzmanlar elbette benden çok daha iyi değerlendirebileceklerdir. Ama şu kadarını da söyleyebilirim: Otomobil yapımı, emir-komuta kültürüne ["sektörün babaları hâllüedim!"] ve şark kur-nazlığına [hâlledemezlerse, "bertaraf olması" gündeme gelmiş siyasi hasma karşı kullanılabilecek iyi bir koz!] dayanan bir politika anlayışıyla değil, uzun vâdeli stratejik bakış açısıyla ele alınması gereken ulusal bir meseledir."

ARKEOLOJİ

ÖLÜMÜNÜN 10. YILDÖNÜMÜ

Arkeolojimizde bir kilometre taşı: Jale İnan

Türkiye'de Roma Dönemi Heykel Sanatı ve Arkeolojisi'nin unutulmaz hocası Jale İnan (1914-2001) Yazı ve Fotoğraflar **Nezih Başgelen** Arkeolog - Editör / Arkeoloji ve Sanat Yayınları

Ülkemiz arkeolojisinde eğitim, araştırma, kazı, yayın, müze kurma, restorasyon projeleri, eski eser kaçakçılığı ile mücadele alanlarında verdiği unutulmaz hizmetlerle tanınan, 10 yıl önce 21 Şubat 2001'de kaybettiğimiz Prof. Dr. Jale İnan yurtiçinde ve dışında Türk arkeolojisinin "Saygın Hanımefendisi" olarak tanınmış değerli bir bilim kadınıdır. 1 Şubat 1914'te İstanbul'da doğan, 1934'te arkeoloji eğitimi için Alexander von Humbolt'un ilk bursiyerlerinden biri olarak Berlin'e giden Jale İnan bir yıl sonra Türk devletinin bur-sunu alarak 1943 yılında "Kunstgeschichtliche Untersuchung der Opferhandlung auf römischen Münzen" (Roma Sikkeleri Üzerinde Kurban Me-rasiminin Sanat Tarihi Açısından İncelenmesi) ko-nulu teziyle ünlü bilimadamı **Gethard Roden-walt**'ın yanında doktora-sını tamamladı.

1944'te, İTÜ'nün (o zamanıki adıyla Yüksek Mühendis Mektebi) öğretim üyelerinden Mustafa İnan ile evlendi, 1945'te oğlu Hüseyin İnan dün-yaya geldi. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakülte-si'nde, 1946 yılında eğitime başlayan Klâsik Ar-keoloji Kürsüsü'nün kuruluşu sırasında Arif Müfid Mansel ile birlikte büyük emekleri geçti, aynı yıl baş-layan Perge ve Side antik kentleri kazılarında A. Mü-fid Mansel ile birlikte katıldı, onun ölümünden son-ra kazı çalışmalarını onun başkanlığında başarılı bir ekip organizasyonu ile gerçekleştirdi.

1955'te kurulan İst. Üni. Ed. Fak. Antalya Böl-gesi Arkeoloji Araştırmaları İstasyonu'na, Fakülte Meclisi, Prof. Dr. A. M. Mansel'i müdür, Doç. Dr. Jale İnan'ı müdür yardımcısı olarak seçti... Perge ka-zıları 1946-1975 yılları arasında, Prof. Dr. Arif Mü-fid Mansel, 1975-1987 arası Prof. Dr. Jale İnan baş-kanlığında yapıldı, 1987-2009 arası Prof. Dr. Haluk Abbasoğlu tarafından devralındı, halen Prof. Dr. İnci Delemen tarafından sürdürülmekte. Perge Ti-yatrosu'ndaki çalışmalar ise 1988 yılı dışında 1985-1992 yıllarında Prof. Dr. Jale İnan'ın başkanlığın-da yürütüldü.

1975'te Arif Müfid Mansel'in ölümü üzerine kür-sü başkanlığına getirildi, bu görevini 1983'te emek-li oluncaya kadar sürdürdü. İnan, asistanlığından baş-layarak öğrencileriyle yakın ilişki kurdu ve onların yetişmeleri için desteğini emekli olduktan sonra da,

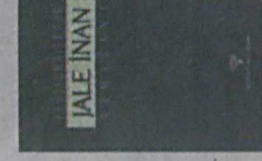
hiçbir zaman esigemedi. Öğrencileri arasında "Ar-keologların Annesi" olarak da anıldı.

1970-1972 arasında Burdur'un 60 km güney-doğusunda Bucak İlçesi'ne bağlı Çamlık Köyü ya-kınındaki **Kremna** antik kentinde ve 1972-1979 ara-sında Antalya-Manavgat İlçesi sınırları içerisinde yer alan **Lybde-Seleukeia** antik kentinde başarılı kur-tarma kazıları yaptı. Bu arada Side'deki bir antik ha-mamın müze binası olarak onarılması ve hizmete gir-mesini sağladı. 1981-1990 yıllarında Side'de Apol-lon Tapınağı'nda yürüttüğü onarım çalışmaları ile Türkiye arkeolojisine önemli bir restorasyon uy-gulaması kazandırdı.

1967 yılında Amerika'da, göz kamaştırıcı kalı-tede büyük tuç antik heykeller grubu ortaya çık-tı; bu heykellerin Anadolu'nun güneybatısında kaçak bir kazıdan elde edildiği ancak yerinin kesin bilinmediği öne sürüldü. İnan, bu heykellerin yeri-nin Burdur İli, Göllühisar İlçesi'ne bağlı İbécik Kö-yü'nün yakınında yer alan **Boubon** kenti olduğunu 1990 yılında bu ören yerinde yaptığı kazılarla ka-nıtladı ve heykellerin yer aldığı Sebasteion'u gün iş-iğine çıkardı.

1985-1992'de Perge Tiyatrosu'nda yaptığı ka-

Festschrift Für Jale İnan Armağanı

Hazırlayanlar: **Nezih Başgelen - Mihin Lugal**

Kitapta, yerli ve yabancı ünlü arkeologların, sa-nat tarihçilerinin, özgün makaleleri yer alıyor. (Ha-nat Çmbel, Zeynep Ahunbay, Ekrem Akurgal, Sedat Alp, Cevat Başaran, Marianne Bergman, Christoph W. Clairmont, Nathalie de Chaisemartin, Kenan Erim, Fahri Işık, Werner Fuchs ve diğerleri...) 2 cilt, 590 sayfa, ISBN: 975 - 7538 - 06

Toroslar'da Bir Antik Kent / Eine Antike Stadt Im Taurusgebirge Lybde? - Seleukeia?

Jale İnan

Antalya-Manavgat ilçesi si-nirleri içinde ülkemizin ilginç ören yerlerinden biri olan Lybde-Seleu-keia antik kentinde Prof. Dr. Jale İnan başkanlığında 1972-1979 yıl-ları arasında kurtarma kazıları yapıldı. Burası bir dağ yerleşmesi olmakla beraber, mevcut kalıntıları, ören yerinin özellikle Roma döneminde oldukça gelişmiş bir kent olduğunu göstermekte. Bu kazıların tespit ça-lışmaları ve raporlarından derlenerek hazırlanan "To-ro-slar'da Bir antik Kent: Lybde? - Seleukeia?"; Türk-

zıllarda meslek hayatının en görkemli heykeltıraşlık buluntularını ve kabartmalarını gün ışığına çıkardı. Bulduğu Hera, Herakles, Hymnos, Büyük İskender, Khitonlu Büyük İskender, Zirhlı Hadrianus, Çıplak Trianus, Zirhlı Trianus heykelleri ve Herakles büstü bugün Antalya Müzesi'nin en seçkin eserleri arasındadır.

Jale İnan, öğrenciliğinden itibaren heykeltıraşlık sanatına büyük ilgi duydı. Macar asıllı Profesör **A. Hekler**'in ve **Max Wegner**'in misafiri hoca olarak Berlin Üniversitesi'nde verdikleri Roma Portre Sanaatı ders ve seminerlerine katıldı, akademik çalışmalarında heykel sanatının bu bölümü ile yakından ilgilendi. 1965'te, bu alandaki çalışmalarının ilk eseri olan "Antalya Bölgesi Roma Devri Portreleri" adlı kitabı, Türk Tarih Kurumu tarafından Türkçe ve Almanca olarak yayımlandı.

Bu sırada, aynı konu ile ilgilenen Almanya'daki öğrenim dönemindeki arkadaşlarından **Elisabeth Rosenbaum** ile birlikte yazdıkları "Roman and Early Byzantine Portrait Sculpture in Asia Minor", 1966'da British Academy tarafından yayımlandı. Daha sonra, aynı konuyu tamamlayıcı nitelikteki, metin ve levha ciltlerinden "Römisches und Frühbyzantinische Porträtplastik aus der Türkei (Neue Funde)" ortak kitapları da, Alman Arkeoloji Enstitüsü'nce 1979'da yayımlandı. Bu önemli iki eser, Anadolu'nun envanterinde Roma ve Erken Bizans dönemi portre araştırmaları açısından önemli bir boşluğu doldurması açısından ayrı önemi taşıdı.

İnan, bu kitabın zengin malzemesini toplamak için, Anadolu'nun Roma portreleri bulunan tüm müzelerini gezdi, eserlerin resimlerini bizzat çekti ve notlar aldı. Ayrıca Avrupa'nın Budapeşte, Viyana, Münih, Hamburg, Kopenhag, Köln, Londra, Paris kentleri müzelerinde de incelemelerde bulunarak fotoğraf, not ve gerekli belgeleri sağladı. Bu sırada, rastlantı olarak fotoğrafını ele geçirdiği, nerede olduğu bilinmeyen, Anadolu'dan kaçırılmış İmparator Caesar'ın portresinin de ABD'de Paul Getty Müzesi'nde bulunduğunu saptadı.

DiĞER KATKILARI

İnan'ın, Sike müzesindeki heykeller konusunda, İngilterce ve Türkçe olarak hazırladığı "Sike'nin Roma

Perge'nin Roma Devri Heykeltıraşlığı -I-

Jale İnan

Perge Antalya'nın düzlük sahil şeridini kapsayan antik Pamphylia bölgesinin en önemli yerleşim merkezlerinden birisidir. İnan'ın Arkeoloji ve Sanat Yayınları tarafından bir dizi halinde yayına hazırlanan "Perge'nin Roma Devri Heykeltıraşlığı" adlı eseri 1946-1987 yıllarında Perge antik kentinde ve 1985-1992 yılları arasında Perge Tiyatrosu'nda yapılan kazılarda gün ışığına çıkarılan heykeltıraşlık yapıtlarından oluşmaktadır. Bu kitapta Güney Hamamı'nın VII numaralı mekânında bulunduğu (Athens Parthenos), ile 1982'de bulunmuş Athena (Veletri Variant) heykeli, 1953'te Hellenistik dönem

Devri Heykeltıraşlığı" adlı eseri 1975 yılında Türk Tarih Kurumu tarafından basıldı. Bu kitapta İnan, müzede yer alan ve genellikle Yunan heykellerinin kopyalarını oluşturan eserler yardımıyla, onların orijinallerine ilişkin birçok probleme çözüm getirdi, bazıları 200 sene önce fazla süren önemli tartışmalara son verdi. İnan'ın bu çalışması Anadolu'nun Roma devri heykeltıraşlığına ve dolayısıyla Antik Yunan heykeltıraşlığına yeni katkılarda bulundu.

75. doğum yıldönümü için dostları-meslektaşları ve öğrencilerinin kendisine armağan ettiği makalelerden oluşan **Festschrift für Jale İnan-Armağanı**, N.Başgelen-M. Lugal tarafından yayına hazırlanarak 1989'da Arkeoloji ve Sanat Yayınları'na iki cilt halinde yayımlandı. Bronz Boubon Heykelleri grubu ile ilgili görüşleri ve Boubon antik kentinde yaptığı kazı ile ilgili bulguları ise 1994 yılında Arkeoloji ve Sanat Yayınları'na çıkarılan Boubon Sebasteionu ve Heykelleri Üzerine Son Araştırmalar adlı kitabında yer almaktadır. Lyrb - Seleukeia antik kentinde gerçekleştirdiği kurtarma kazıları sonucunda elde ettiği sonuçlar, 1998 yılında "Tosroslarda Bir Antik Kent: Lyrb.-Seleukeia" başlığı ile Arkeoloji ve Sanat Yayınları'na yayınlandı.

İnan'ın diğer önemli çalışması, Perge'nin Roma Dönemi Heykeltıraşlığı adlı eseridir. Bu antikal katalog 1946-1987'de Perge antik kentinde ve 1985-1992'de Perge Tiyatrosu'nda yaptığı kazılarda ortaya çıkarılanlar 222 adet heykeltıraşlık eserinden oluşmaktadır. Ancak 1995'ten sonra başlayan rahatsızlığı nedeniyle, bu önemli değerlendirmeleri istediği şekilde bitiremedi.

Metinleri basıma hazır olan heykellerin daha fazla gecikmeden hiç olmazsa bölüm bölüm, bilim dünyasına sunulması konusundaki önerimiz üzerine, bu serinin ilk çalışması 2000 yılı 1 Şubat'taki 86. doğum gününe yetiştirildi. Hastalığının iyice arttığı dönemde bu gelişme ona büyük moral ve mutluluk verdi. Ancak rahatsızlığı gitikçe ağırlaşan sevgili hocamız 21 Şubat 2001'de aramızdan ayrılmıştı. Uzun bilimsel yaşamında titizlikle topladığı kitaplarının önemli bölümünü sağlığında Antalya Müzesi'ne hibe etti. Ölümünün 10. yıldönümünde anısını sevgi, saygı ve minnetle anıyoruz.

kent kapısı avlusunda ele geçen Aprodite (Dayanan Aphrodite Tipi) ile 1954 yılı Hadrian Taki kazısında bulunan Tykhe heykeli yer almaktadır. 56 sayfa.

Perge Roma Devri Heykeltıraşlığı-II

Jale İnan- Yayına hazırladığımız ikinci bölümde 1988 yılında Perge

geç dönem kapısının kazısında bulunduğu Artemis heykeli, 1970 yılında Akropol eteğinde Anitsal Çeşme'nin (nymphaion) kazısında gün ışığına çıkarıldığı Artemis(Diana-Versailles tipi) heykeli, 1980 yılında Perge Güney Hamamı'nın VII numaralı mekânında ele geçirilen Hermes torsosu ile 1981'de gene Güney Hamamı'nın VII numaralı mekânında bulunduğu Marsyas heykeli ile ilgili değerlendirmeleri yer almaktadır. 62 sayfa.

İKTİSAT PENCEREMDEN

Oktay Yenal

yena19@gmail.com

Yine Gelir Dağılımı Üzerine

Geçen yazımda vahşi kapitalizmden hazımı güç örnekler vermiştim. Dikkatli bir okuyucum, Goldman Sachs firması hakkında verdiğim *bonus* rakamlarının doğru olamayacağına işaret etti. Araştırdığımda haklı çıktı. Daha dikkatli olmam gerektiğini kabul ediyorum. Fakat gerçek rakamlara baksak bile, yine de diyorum ki, dünyada bu kadar aç insan varken, bu şirketin CEO'sunun 2010 yılı için 12 milyon dolardan fazla bonus alması hiç bir hakniyet ölçüsüne sığmıyor.

ABD'de son zamanlarda çok satan bir kitapda¹ da ABD'de gelir dağılımının nasıl kötüye gittiği biraz daha ayrıntıya giderek anlatılıyor. Bu kitabın iddialarına göre:

Yukarıda sözü edilen Goldman Sachs'ın CEO'su Lloyd C. Blankfein 2007 yılında 868 milyon dolar kazanmış.

Gelir artışının büyük kısmının nüfusun %20'sinin eline geçtiğini biliyoruz. Fakat bu kitabın iddiasına göre 2001-2006 yılları arasında ABD'deki gelir artışının %53'ü nüfusun en zengin %20'sinin değil, %1'inin eline geçmiş.

En zengin %1 nüfusun milli gelirden aldığı pay 1974'de %9 iken bu pay 2007 yılında % 23.5'a çıkmış.

1979 ile 2005 yılları arasında en zengin 300 bin kişinin eline geçen gelir artışı, geri kalan 180 milyonun eline geçen gelir artışının yarısı kadar olmuştur. Üstelik bu kazanç yoğunlaşması 1984'den bu yana sürekli bir manzara göstermiş. 1960 ile 2007 arasında Kennedy, Johnson, Nixon, Ford ve Carter zamanlarında en zengin %1 nüfusun gelirden aldığı pay %10 iken bu oran Regan ve Baba Bush döneminde %15'e, Clinton döneminde %20'ye ve Oğul Bush döneminde de %24'e çıkmış.

Başka bir tablo da nüfus dilimlerindeki 1976 ile 2006 arasındaki gelir artış hızlarını gösteriyor. Buna göre bu 27 yılda nüfusun en yoksuldan en zengine %20 lik dilimlerinde gelir artışları şöyle:

En yoksul %20:	%11 gelir artışı
Sonraki %20:	18
Ortadaki %20:	21
Dördüncü %20:	32
En zengin %20:	55
(En zengin %1 :)	(% 256)

Amerikadaki bu süreç, dünyanın en zengini olan bir ekonominin durumunu göz önüne dökme bakımından önemli. Fakat bu gidisi ne yazık ki hemen bütün dünyada bu yönde. Karıştırılmaması gereken bir nokta var: Üçer farklarının tetiklediği ikinci sanayi devrimi nedeniyle şimdiye kadar yoksul kalmış ülkeler hızla büyürken (örneğin Çin'in, Hindistan'ın ve bu gibi ülkelerin büyümesi), elbette ki dünyadaki yoksulluğu azaltacak.

Fakat yine bütün dünyada örneklerini gördüğümüz gibi, ekonomi içi gelir dağılımının yurt içinde bozulacağı, toplumsal rahatsızlıklara neden olacağı şüphesiz.

Ne yazık ki ülkemizde de durum farklı değil. Bu kadar işsiz ve aç insanın olduğu bir ülkede, yat fuatlarında tanesi 7 milyon liranın üstünde ilanı yapılan yatlar, Ferrari marka otomobiller, milyonluk kaşaneler nasıl satılabilir? Herhalde düzende bir bozukluk olduğu kuşkusuz. En azından bu günkü etik düşüncelerin iler tutar tarafı var mı? Etrafda aç çocuklar varken nüfusun bir kısmının milyonlar harcaması hangi dine sığar?

Bir kaç okuyucum da gelen mektuplarda, "Peki, ne yapmalı?" diye soruyor. Bu konuda bazı genel cevaplara on iki yıl önce yazdığım bir kitapta da değinmiş, düşük ücretli ekonomilerin giderek zenginliyeceğini yazmış, ve şu tesbiti yapmışım: *"İkinci Sanayi Devrimi'nin Türkiye'yi sadece daha zengin değil, aynı zamanda daha uygar ve mutlu yarınlara götürmesini istiyorsak eğitim kurumlarımızda, ama özellikle de derin üniversitelerimizin gelişmesine önem vermeliyiz."*

Aynı kitapta **demokrasi** kelimesinin çok yanlış anlaşıldığından da şikayet etmişim. Sanıyorum ki bu konuda yeni düşünceler geliştirme zamanı. Bu konudaki düşüncelerim on beş gün sonraki yazımın konusu olacak.

(517)

¹ Jacob S. Hacker & Paul Pierson, *Winner - Take - All Politics*, (Simon and Schuster, New York, N.Y., 2010)

² Oktay Yenal, *Ulusların Zenginliği ve Uygarlığı - Eğitim Boyutu*, (Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 1999)

Boğaziçi Üniversitesi

Arşiv ve Dokümantasyon Merkezi

Jale İnan Arşivi

JALBIO0700305